

Практично упутство

Захтев за привремену меру¹

(Правило 39 Пословника Суда)

У складу с Правилем 39 Пословника Суда, Суд може одредити привремену меру која је обавезујућа за државу које се тиче.

Привремена мера се примењује само у изузетним случајевима. Суд ће одредити привремену меру против државе чланице само у случају када сматра, после разматрања свих релевантних чињеница, да подносиоцу прети стварна опасност од озбиљне и ненадокнадиве штете у случају да се мера не примени.

Подносиоци или њихови заступници² који подносе захтев за привремену меру у складу с Правилем 39 Пословника Суда треба да поштују процедуру која следи.

I. Достављање свих пратећих информација

Сваки захтев упућен Суду мора да буде образложен. Подносилац нарочито мора да детаљно објасни на чему се конкретно заснивају његови/њени страхови, које природе су наводни ризици са којима се суочава, као и које чланове Конвенције сматра прекршеним.

Само позивање на наводе у другим документима, или пак на процедуре пред домаћим судовима, није довољно. Веома је битно да захтев буде поткрепљен свим неопходним пратећим документима, а посебно релевантним одлукама домаћих судова, односно другим одлукама, заједно с било којим другим поднесцима за које се сматра да иду у прилог тврдњама подносиоца.

Захтеви који не садрже чињенице неопходне за доношење одлуке се, по правилу, неће разматрати. Суд није у обавези да ступи у контакт са подносиоцима чији је захтев за привремену меру непотпун.

Ако је предмет већ пред Судом, потребно је навести број који је предмету додељен.

У случајевима који се тичу изручења или депортације, потребно је навести очекивани датум и време удаљења, адресу подносиоца или место притвора, као и број званичног предмета. Суд је потребно обавестити о свакој промени ових података (датум и место удаљења, адреса и сл.) у најкраћем могућем року.

Уколико је могуће, захтеви треба да буду написани на једном од званичних језика држава чланица.

Суд може да одлучи да истовремено разматра прихватљивост предмета и захтев за привремену меру.

1. Упутство је донео председник Суда у складу с Правилем 32 Пословника Суда 5. марта 2003. године, допуњено 16. октобра 2009, 7. јула 2011. и 3. маја 2022. године

2. Неопходно је доставити све податке за лако ступање у контакт.

II. Подношење захтева путем интернет странице “ECHR Rule 39 Site”, факсом или поштом

Захтеве за привремену меру у складу с Правилу 39 Пословника Суда треба послати путем интернет странице ECHR Rule 39 Site, факсом или поштом³. Суд неће разматрати захтеве послате електронском поштом. Сви захтеви на првој страници морају садржати следеће напомене написане подељаним словима:

„Rule 39 – Urgent

Особа за контакт (име и појединости контакта): ...

[у случају депортације или изручења]

Датум и време удаљења и одредиште: ...“

III. Благовремено подношење захтева

Захтеве за привремену меру треба послати што је могуће пре, одмах после доношења последње домаће одлуке, како би Суд и његов Секретаријат имали довољно времена за разматрање. Суд можда неће бити у могућности да разматра захтеве који се тичу удаљења примљене мање од једног радног дана пре предвиђеног датума удаљења⁴.

Када коначна домаћа одлука управо треба да се донесе, а постоји ризик и да одмах буде извршена, посебно у случајевима изручења и депортације, подносиоци и њихови заступници треба да поднесу захтев за привремену меру и пре доношења те одлуке, као и да јасно назначе датум када ће иста бити донета, те да захтев зависи од тога да ли ће коначна домаћа одлука бити негативна.

IV. Мере са суспензивним дејством у домаћем систему

Суд није посебна инстанца за жалбе на одлуке домаћих органа. Подносиоци у предметима који се тичу изручења и депортације треба да се обрате домаћим инстанцама које могу да одложе удаљење пре него што се обрате Суду са захтевом за одређивање привремене мере. Када подносилац има могућност да искористи домаће правне лекове са суспензивним дејством, Суд неће применити Правило 39 како би спречио удаљење.

V. Наставак поступка

Подносиоци који шаљу захтев за привремену меру у складу с Правилу 39 треба да одговарају на писма Секретаријата Суда. Конкретно, у случајевима када је мера одбијена, треба да обавесте Суд о томе да ли желе да наставе поступак. Када је мера одређена, морају да редовно и благовремено обавештавају Суд о свим фазама домаћих поступака који још увек теку.

У супротном, може се десити да предмет буде скинут са листе предмета Суда.

3. Мора се имати у виду да захтеви путем писма не треба да се шаљу обичном поштом.

4. Списак празника и других нерадних дана када је Секретаријат затворен може се наћи на интернет страници Суда: www.echr.coe.int/contact.